Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 183. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 25-го ВЕРЕСНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 25, 1985 No. 183. VOL. XCII.

ЗАВЕРШУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА КОНВЕНЦІЇ УАКР

Джерзі Сиmі. Н.Дж. (Р.Б.) — Тут в п'ятницю, 13 вересня ц.р., відбулися чергові наради Екзекутиви Української Американської Координаційної Ради, на яких обговорено ряд **важливих** справ у зв'язку із близькою Конференцією, яка відбудеться в днях 18-20-го жовтня 1985 року у **Філядельфії,** Па., в готелі Адамс Марк, що міститься на славній т. зв. Золотій милі в середмісті Філядельфії, при Сити **авеню** і Монюмент ровд. (Adam's Mark Hotel, City Avenue and Monument Rd., Philadelphia, Pa. 19131; tel.: (215) 581-5000).

В нарадах взяли участь, **крім** членів Екзекутиви УАКР, голова Конвенційної комісії інж. М. Нич з Філядельфії і керівник канцелярії **УАКРади Д. Ліщинський**, які звітували про проблену працю у підготові Конвенції,

Вміжчасі розіслано спеціяльно виготовлені запрошення до визначних осіб з українського і американського світів, до крайових організацій - членів УАКР, відділів, самостійно діючих організацій і невтральних організацій. Крім того, кан**целярія УАКРади розіслала запрошення на відомі адреси до окремих осіб, які живуть у віддалі 150 миль від Ню Йорку і Філядельфії. Громадяни,** які живуть у віддалених місцевостях, а бажали б взяти участь в **Конвенції,** можуть дістати запрошення в місцевих відділах УАКРади, а де таких немає, замовити листовно або телефонічно в канцелярії УАКРади на адресу: Ukrainian American Coordinating Council, 138 Second Ave, New York, N.Y. 10009, tel. (212) 505-1765.

Рівночасно проситься громадян, які дістали запрошення, повертати зворотні картки на вказану адресу **найдалі** до 5-го жовтня ц.р.

Звітували теж члени Програмової комісії, яка відбула своє засідання 21-го серпня та комісії для закінчення праць над правильником нарад Конвенції і правильником комісій, що відбула своє засідання 28-го серпня.

Програмову доповідь матиме Андрій Шевченко.

Деякі з намічених кандидатів на предсідника і його заступників та секретарів, головних промовців та ведучого бенкетом вже дали свою згоду.

Підібрано кандидатів до комісій: Реєстраційної, Верифікаційно-мандатної, Резолюційної, **Бюджетової** та доповнення до Номінаційної і Статутової.

Виготовлено течки, які отримають делеґати з конвенційним матеріялом, що включатиме програму конвенції, правильник нарад, правильник комісій і, можливо, друковані звіти членів Екзекутиви УАКРади.

Делеґати далекого віддалення, які прибудуть літаками, т.зв. „суперсейверами" і відїдуть щойно в понеділок, можуть залиши**тися до наступного** дня в готелі, де відбувається конвенція, і користати з знижкових цін (69 дол. плюс податок), або дістати приміщення в сусідньому готелі по 42 дол. за добу.

Екзекутива просить управи організацій і відділів надсилати до канцелярії УАКРади реєстраційні листки обраних делеґатів на Конвенцію із реєстраційною оплатою 40 дол. від делеґата, що включає вже **квиток на бенкет в сумі 25** дол., найдалі до 5-го жовтня. Це необхідно, щоб можна заздалегідь приготовити списки делеґатів і мати готові течки для них під час реєстрації. Таким чином, це у значній мірі влегшить працю Реєстраційній комісії.

Тому що у зв'язку із становищем Екзекутиви УАКР, яке було поміщене у „Свободі" ч. з 23 серпня ц.р., і розмовами представників УАКР, УККА і невтральних організацій на тему нового статуту для евентуально нової централі у майбутньому, поширюються неправильні вісті та фальшиві інтерпретації, бажаємо довести до відома, що ці розмови, що з **ініціятиви Владики Василя Лостена відбулися у минулому і продовжуються,** не мають нічого спільного з Конвенцією УАКРади. Згадані розмови є тільки ще одним більше доказом і виявом доброї волі і намагань з боку УАКРади, так, як це було в минулому, довести до порозуміння, зокрема тепер, коли на українську спільноту в ЗСА і Канаді йде гостра атака, якою деякі ворожі групи намагаються знищити добре ім'я українців, громадян цих країн, та загострення русифікаційного процесу в Україні, що **вимагають** мобілізації всіх національних сил, **щоб дати відповідну відсіч усім цим злочинним намаганням.**

Після обговорення найважливіших біжучих справ, рішено відбути наступне засідання Екзекутиви в **п'ятницю, 4-го жовтня ц.р.**

ЗАЯВА І ЗАКЛИК

ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу провела в днях від 15-го до 20-го вересня 1985 року піврічну перевірку майна діловодства, організаційного стану УНСоюзу та його допоміжних господарств: Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу, Видавництва „Свобода" та відпочинкової оселі Союзівка.

Головна Контрольна Комісія стверджує наступне:

1. Майно УНСоюзу зросло за час до 30-го червня 1985 року помимо виплачення ювілейної дивіденди в сумі на около мільйон долярів, на суму 52,779,000 дол., а сума зібраних членських вкладок за перше півріччя виносить 1,464,383 дол.

2. Українська Національна Корпорація Дому УНСоюзу одержала по 30-го червня 1985 року суму 1,209,820 дол.

3. Сума боргових зобов'язань, тобто внутрішньої позички членів УНСоюзу для Української Національної Корпорації Дому УНС, з днем 30-го червня 1985 року осягнула суму 4,905,000 дол.

4. Намічений Організаційним Відділом плян приєднування нових членів натрапляє на поважні труднощі — з одної сторони причиною є неактивність частини секретарів відділів, а з другої сторони є брак організаторів в терені. З огляду на те, Контрольна Комісія закликає усіх секретарів, урядовців відділів та усе членство УНСоюзу активно включитися в посилену осінню кампанію приєднування нових членів, щоб закінчити цей передконвенційний рік повним організаційним успіхом і здобути запланованих 4,000 нових членів.

5. Віддані працівники УНСоюзу, члени Головного Уряду, члени Управ Окружних Комітетів, делеґати 30-ої Конвенції УНС, згідно з шляхетною традицією, зобов'язані до часу 31-ої Конвенції придбати по 10 нових членів. Ми віримо, що всі делеґати, секретарі та всі союзові діячі це звичаєве завдання виконають.

6. Контрольна Комісія закликає відділи УНСоюзу взяти активну участь разом з усіми українськими патріотичними демократичними організаціями в Конвенції Української Американської Координаційної Ради, висилаючи на неї своїх делеґатів. Також Контрольна Комісія закликає робити всі можливі дальші заходи для об'єднання української громади.

7. Контрольна Комісія закликає звернути увагу урядам ЗСА і Канади, що очорнювання цілого українського народу за коляборацію з німецькими нацистами у Другій світовій війні є безпідставне і базоване здебільша на совєтській дезінформації.

Головна Контрольна Комісія закликає все членство УНСоюзу як також всю українську спільноту в ЗСА і в Канаді стати в обороні українського імени і чести і підтримати акції УНСоюзу та його Комітет Оборони Української Спадщини.

За три роки, в 1988 році, українці відзначатимуть історичну річницю Християнства в Україні. Всі члени УНСоюзу повинні включитися в заплановану Крайовим Громадським Комітетом 1000-ліття Християнства в Україні акцію.

Стараймося об'єднати українську громаду в Українському Народному Союзі, який виконує важливу та важку і потрібну службу для української громади на поселеннях як теж для поневоленого, але нескореного українського народу на Рідній Землі.

Ці завдання може виконати тільки сильний Український Народний Союз. Ставайте всі його членами.

Головна Контрольна Комісія УНСоюзу.
Вересень 1985 року.

В Торонто відкрили ретроспективну виставку М. Левицького

Торонто. — Відкриття ретроспективної виставки одного з найкращих українських мистців Мирона Левицького з нагоди 50-річчя його творчости відбулося в суботу, 14-го вересня ц.р., в год. 7:30 вечора, тут у ґалерії Канадсько-Української Мистецької Фундації в Торонто.

Дарія Даревич, куратор виставки, привітала численно зібраних присутніх і представила мистецтвознавця та історика модерного мистецтва, проф. Джералда Нідгема з Йорк університету, який офіційно відкрив виставку коротким словом про творчий шлях М. Левицького. Проф. Нідгем підсумував осяги мистця у малярстві, графіці та церковній поліхромії.

Ретроспективна виставка, перша цього роду в українських мистецьких колах Канади, документує розвиток станкового малярства М. Левицького, почавши від картини з 1938 року „Краєвид з мостом", а кінчаючи на найновіших працях з 1985, як „Портрет дружина Галини". Разом виставка включає 78 оліїв, 19 лінодруків і майже всі ex libris мистця. Хоч книжкова графіка не була в засягу виставки, вона символічно заступлена кількома зразками обкладинок оформлених мистцем та прикладами його книжкових ілюстрацій.

З нагоди виставки вий-

(Закінчення на стор. 4)

ДРУГЕ ВИДАННЯ ПЕРШОГО ТОМУ АЕУ Є ВЖЕ В ПРОДАЖУ

Джерзі Сиmі, Н.Дж. — Другий наклад англомовної гаслової Енциклопедії Українознавства, що її видає Торонтонський університет, вже є в продажу, — поінформував Екзекутиву УНСоюзу і редакцію „Свободи" проф. д-р Данило Струк, адміністративний редактор гаслової енциклопедії і керівник торонтонського бюра, під час відвідин УНСоюзу тут в п'ятницю, 20-го вересня.

Як відомо, перший наклад першого тому гаслової АЕУ букви A — F з 2,800 числами, вийшов в числі 5,000 примірників раніше цього року і розійшовся дослівно на протязі трьох місяців. В переважуючій більшості, як інформує д-р Струк, ці примірники розійшлись по Канаді, при чому одна третина з них пішла в університетські і публічні бібліотеки, про що подбав Торонтонський університет.

Теперішній новий наклад теж в числі 5,000 примірників є призначений у великій мірі для ЗСА, бо з першого накладу до Америки пішло заледве 300 примірників. Тому Канадська Фундація Українознавчих Студій, **яка працює під еґідою Федерації Клюбів Українських** Купців і Підприємців, зосереджує тепер свою увагу на терен ЗСА і подбала про те, що певне число тих примірників можна буде набути під час відзначення головного редактора всіх енциклопедій українознавства проф. д-р Володимира Кубійовича. Перші такі імпрези, як відомо, відбудуться в Ню Йорку в суботу, 28-го вересня і в Чикаґо, 29-го вересня.

Під час тих імпрез, як і подібних в інших громадах, можна буде також замовити цей перший том

Проф. д-р Данило Струк в Головній Канцелярії УНС з головним предсідником д-ром Іваном Флисом.

(Закінчення на стор. 4)

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД ПРИЗНАВСЯ ДО ЗНИЩЕННЯ КОРАБЛЯ

Париж. — Французький прем'єр-міністер Лаурен Фабіюс офіційно признав у неділю, 22-го вересня ц.р., що аґенти французької секретної служби затопили корабель, що належав групі т.зв. борців за мир „Ґрінпіс" у водах Нової Зеляндії. Прем'єр-міністер заявив, що аґенти мали наказ саботувати корабель, але він не сказав, хто давав накази або хто знав наперед про цей плян.

На протязі двох і пів місяця з часу вибуху корабля французькі державні кола послідовно заперечували відповідальність французів за напад на корабель, під час якого одна людина згинула. Л. Фабіюс заявив, що приховувалася правда про цей напад і про участь французів у ньому від інвестиґатора Бернарда Тріко, якому французький уряд доручив розслідування цієї події. Проте, прем'єр-міністер сказав, що уряд не виявив ім'я людини, яка виконала наказ про напад на корабель „ґрінпісів". Неможливо розкривати ім'я людей з військового персоналу, які лише виконували наказ і які у минулому також провели надзвичайно небезпечні місії для своєї країни, — сказав він.

Французький прем'єр-міністер зробив свою неочікувану заяву після того, як зрезиґнував зі свого становища міністер оборони Шарлз Ерну в п'ятницю, 20-го вересня, і після звільнення з посади шефа секретної служби адмірала П'єра Лякоста.

Корабель „ґрінпісніків" „Рейнбов Ворріор" затонув у наслідок вибуху 10-го липня у порті Окленд в той час, як він приготовлявся до того, щоб вести фльотилію для протесту проти випробовування французької нуклеарної зброї в Південному Пацифіку.

Японська преса широко писала про смертність олімпійців СССР

Токіо. (УІС „Смолоскип") — Напередодні Універсіяди 85, яка відбувалася від 24-го серпня до 4-го вересня 1985 року в японському місті Кобе і в якій брав участь як акредитований журналіст-кореспондент „Смолоскипу" ред. Осип Зінкевич, японська преса піднесла питання смертности олімпійців СССР.

Ще раніше велика стаття появилася в японському журналі „Саміздат" (2-3, 1985) на шести сторінках. Використовуючи матеріяли, оприлюднені „Смолоскипом" під час Олімпійських Ігрищ в Лос Анджелесі, статтю ілюстрували фотографії 11 олімпійців, які померли передчасно і в загадкових обставинах.

Коли проблема смертности олімпійців викликала широке зацікавлення японських дослідників і лікарів, японський журналіст Шін Ічі Масаґакі написав статтю у великому японському журналі „Бунґейшунжу" (ч. 6., 1985, стор. 198-208), який появляється місячним тиражем в один мільйон примірників. Посилаючися на матеріяли „Смолоскипа", автор основно аналізує проблему смертности олімпійців СССР.

ДЖ. ШУЛЦ ЗАСУДЖУЄ КОМУНІСТИЧНИЙ КОЛОНІЯЛІЗМ

Ню Йорк. — Виступаючи на відкритті 40-ої сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, державний секретар ЗСА Джордж Шулц закликав Совєтський Союз припинити пропаґандивну кампанію проти проєкту так званих „зоряних війн" і зайняти реалістичну позицію на переговорах про редукцію зброєнь у Женеві.

У середу, 25-го вересня, Дж. Шулц зустрінеться з міністром закордонних справ СССР Едуардом Шеварднадзе. Вважають, що вони обговорять деякі питання, зв'язані з майбутньою зустріччю президента Роналда Регена і генерального секретаря ЦК КПСС Михаїла Ґорбачова.

У своєму виступі Дж. Шулц закликав Ізраїль і арабські країни почати переговори, щоб урегулювати небезпечну ситуація на Близькому Сході. Він також висловив надію, що сандіністський уряд вступить у переговори з опозиційними групами Нікараґуа.

Говорячи про „національно-визвольні рухи", Шулц вживав звичайно комуністичну термінологію, наповнивши її іншим змістом. Він заявив, що національно-визвольні рухи зметуть комуністичний колоніялім і попередив комуністів, що вони намагаються плисти проти течії історії.

„Демократична революція, свідками якої ми є, — сказав Шулц, — характеризується ростом національно-визвольних рухів, спрямованих проти комуністичного колоніялізму. В Афганістані, Камбоджі, Анголі, Нікараґуа ці рухи дають організовану відсіч тиранії. Европейські центри колоніяльних імперій усвідомили в свій час необоротність історичного процесу і надали незалежність своїм колоніям. Нові колоністи намагаються плисти проти течії історії, але їх спроби приречені на провал".

Посадник Е. Кач ефективно виступив в ОН

Ню Йорк. — Нюйоркський посадник Едвард Кач, виступаючи перед комісією Об'єднаних Націй, яка подготовляє для Генеральної асамблеї матеріяли у справі політики апартаїду у Південно-Африканській Республіці, дав добру лекцію двом представникам комуністичних держав Східньої Европи.

Станіслав М. Меншіков із Совєтського Союзу, дорадник в Центральному Комітеті КПСС і професор економіки, запитав Е. Кача, що зробила і робить його адміністрація для заборони, або принаймні припинення політики апартаїду.

„Перш за все я думаю, — заявив посадник, — що ви зацікавленні у правді, а не в дипломатичній чемності". Після такого лагідного виступу, щоб він продовжував свій звіт Кач заявив: „Я думаю, що Совєтський Союз цілком добре можна б порівняти з Південно-Африканською Республікою, коли йдеться про відношення уряду до громадян". На залі наступила свого роду костернація, почулися голоси протесту, дехто домамагався, щоб посадник говорив до теми.

Один з тих, що протестували був також Константін Колєв, член болгарської місії до ОН. „Ви вибачте мені ще раз, що я вдаюся до коментарів, які не є приємними і не вкладаються в дипломатичну чемність, — **заявив посадник** Е. Кач присутнім, — але Болгарія не є **звільнена** від критики. Це, що **зробив** болгарський режим у **відношенні** до турецької **меншости** є чималим гріхом". „Ми не дискутуємо про Болгарію, — почулися голоси зі залі, — ми хочемо чути про ваші заходи для припинення політики апартаїду".

Посадник великого метрополіталітального Ню Йорку ні трішки не збентежився цими різкими заввагами, переважно комуністичних делеґатів і заявив: „Хіба це не правда, що Болгарія має чи ненайгірший рекорд, якщо йдеться про права людини?"

Вкінці посадник таки був змушений розказати комісії в подробицях, що зробила його адміністрація і які пляни має на майбутнє для припинення апартаїду в Південній Африті.

На коридорі очікували на Е. Кача принаймі 100 кореспондентів, які засипали його різними питаннями, а він, усміхаючись широко, запитував їх: „Як ви думаєте оцінюватимуть мій виступ і чи він був добрий". К. Колєв, болгарин, відмовився від коментарів, а совєтський представник С. М. Меншіков тільки помахував головою, кажучи, що йому дуже дивно, що посадник цього міста вибрав такий спосіб для „образи членів комісії".

В СВІТІ

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Еспанії повідомило, що еспанський корабель „Таґамаґо", який патрулює коло берегів Західньої Сагари, був обстріляний артилерійським вогнем. Один член залоги згинув, два були поранені. Напад на еспанський корабель стався вечором у п'ятницю, 20-го вересня, коли корабель провадив пошуки сімох членів залоги рибальського корабля, на якому сталася пожежа.

ВПЕРШЕ ПІСЛЯ ТОГО, ЯК В 1945 році Корейський півострів перерізав кордон, Південна Корея і Північна Корея дозволили своїм громадянам перейти його, щоб побачитися з родинами. У п'ятницю, 20-го вересня, 50 північнокорейських громадян і стільки ж громадян Південної Кореї перейшли кордон в селі, де в 1953 році було підписано угоду про закінчення Корейської війни. Кожну групу супроводжували делеґації з 101 особи — офіційні представники, журналісти, співаки, танцюристи, які виступлять у столицях двох держав.

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ американських журналістів Джека Андерсона і Дейла Ван Атта, „шпигунський порошок", проти застосування якого недавно протестував Вашінґтон, вживався працівниками КҐБ ще в 1959 році, коли з його допомогою був викритий американський агент полковник Попов, який підтримував зв'язок з працівником Сі-Ай-Ей Расселом Ленґелом. У 1959 році Попов і Ленґел були затримані в момент передачі записки в московському автобусі. Американця вислали з Москви, а полковника Попова розстріляли. Лише в 1964 році, коли в ЗСА перейшов майор КҐБ Юрій Носенко, американці дізналися, як був викритий Попов. Виявляється, совєтська покоївка готелю посипала підошви черевиків Ленґела невидимим порошком, а спеціяльна собака привела слідчу групу до поштової скриньки, в яку Ленґел кинув листа для Попова.

У ЗВ'ЯЗКУ З АКТИВІЗАЦІЄЮ діяльности філіппінських партизанів військові чинники ЗСА виявляють турботу з приводу безпеки двох американських військових баз, розміщених на Філіппінах, які обслуговують сьому американську фльоту. Обі бази знаходяться 60 миль на північ від Манілі на острові Люзон, де 16 років тому була створена комуністична „Нова народна армія". З того часу вона розрослася у великий комуністичний партизанський рух, який нараховує 12-15,000 озброєних вояків і діє на всій території країни.

УРЯД ІЗРАЇЛЯ ОБВИНУВАТИВ прем'єр-міністра Англії Марґарет Тачер, яка погодилася зустрітися з об'єднаною йордансько-палестинською делеґацією, до якої ввійшли два діячі ПВО, в „потуранні тероризмові". Це обвинувачення було висловлене після того, як стало відомо, що прем'єр-міністер Англії, яка відвідує країни Близького Сходу, запросила об'єднану йордансько-палестинську делеґацію приїхати до Лондону для переговорів. Уряд Ізраїля вважає, що цей крок є перешкодою для мирних ізраїльських переговорів з арабами.

З ПОРТУГАЛЬСЬКОЇ ТЮРМИ втекло 10 терористів, що належали до лівої екстремістської групи, яка називає себе „Народні сили імени 25-го квітня" (ФП-25). Їм були пред'явлені обвинувачення в здійсненні терористичних вибухів і нападів у минулому році. Терористи з організації ФП-25 винні в смерти шістьох осіб. Крім того, вони здійснили 12 замахів, 50 пограбувань банків і біля 40 вибухів бомб, у тому числі напади на амбасаду ЗСА та деякі об'єкти НАТО.

В АМЕРИЦІ

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ зустрівся з родичами шістьох американських закладників, яких схопили у Бейруті терористи. Під час цієї зустрічі віцепрезидент заявив, що американський Уряд готовий зустрітися з будь-якою „відповідальною особою", щоб добитися звільнення американців, схоплених у Ливані. Пояснюючи свій вираз „будь-який відповідальний", на запитання одного учасника цієї зустрічі, — Дж. Буш сказав, що Адміністрація готова вести переговорити з тими, що викрали цих американців, зазначивши, проте, що Уряд президента Роналда Регена не змінить своєї політики, тобто не переконуватиме уряд Кувайту, щоб він звільнив 17 терористів в обмін на закладників.

КРАЙОВА РАДА призначила — 20-го вересня, майже 22 міл. дол. для 50-ти організацій, вперше включивши в це і один мільйон долярів для Центру сценічного мистецтва ім. Джана Ф. Кеннеді у Вашінґтоні. Ці дотації призначено для того, щоб допомогти цим організаціям досягнути на довгу мету фінансову стійкість, а одночасно, щоб заохотити приватного роду фінансові підтримки.

ПІД ЧАС голосування у Сенаті у п'ятницю 20-го вересня, відкинено більшістю голосів — 79 до 15 — пропозицію сенатора Стівена Симмса, республіканця з Айдаго, зменшити фонди для очищення довкілля від хемічних відходів. Для цієї цілі заплановано 7,5 більйона долярів на наступні п'ять років, а сен. С. Симмс пропонував зменшити цю суму до 5,7 більйона. Цього тижня Сенат плянує остаточно схвалити визначену суму.

МАНФРЕД ҐОТТФРІД, перший журналіст, якого прийняли на працю до журналу „Тайм", коли він заснувався у 1923 році, помер від удару серця 19-го вересня в Фолмуті, Масс. М. Ґоттфрід спочатку був редактором бизнесового і крайового відділів „Тайму", в 1937 році став адміністративним співредактором і перебував на цьому пості до 1945 року. Згодом він був начальником кореспондентів в звокеанських бюрах журналів „Тайм" і „Лайф", а після 1950 року став асистентом президента журналу „Тайм".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Страшна недуга — АІДС

У різних періодах історії різні недуги безконтрольно шаліли і збирали жнива смерти. Шевченко писав „...Чума з лопатою ходила та гробовища рила, рила...” Той вірш, написаний 1848 року, постав під враженням епідемії холери, яка лютувала в Росії у роках 1448-49. Але холера була нещастям різних країн настільки, що по нинішній день те слово стало виявом найбільшої сердитости чи прокльоном. У середньовіччі жінки масово вмирали від — казалося тоді — „пологової гарячки”. Дитячі недуги, популярно відомі як кір, коклюш чи дифтерія, були теж страхіттям. Смертельною недугою було затруєння крови, смертельними були венеричні хворобиі. З поступом медицини, із винаходом пеніциліни, з подивугідним розвитком хірургії — ті колись смертельні недуги сьогодні взагалі „не рахуються”. Прерізні ліки поруч із гігієною харчів продовжили вік людини і фахівці заповідають, що вік ще продовжиться. Колись 50-річна людина була вже „стара”, сьогодні ювілеї улаштовують „вісімдесятникам” і „дев'ятидесятникам” і сторічні люди не є вже рідкими вийнятками — особливо на Кавказі.

Найбільшими ворогами людського життя були і все ще є серце і пістряк. Немає ще такого ліку, який рятував би захворілих на ті недуги так, як лікується пігулками чи застриками багато інших хворіб, які ще в минулому сторіччі були пострахом людей. Аж ось від липня цього року пішла просто паніка у різних країнах Европи й Америки з приводу недуги АІДС, яка покищо є предметом суперечок у самому лікарському світі, що його фахівці переводять тільки експерименти, дошукуючись „віруса”, як спричинника лиха. Але у публічних дебатах лікарі піддають під сумнів, чи це взагалі „вірус” спричинює ту недугу . Існує теорія, що цю недугу діти унаслідjують від матерів, які самі були несвідомі її і заразилися від своїх чоловіків. Тому, що найбільший відсоток на АІДС знайшовся між гомосексуалістами, то тій категорії чоловіків і жінок приписано головну вину. Але знову таки деякі лікарі-спеціялісти признають щиро, що походження тієї недуги ще невідоме.

Щойно тепер виявляється, що відкрили цю недугу п'ять років тому в Інституті Пастера у Парижі. Голосною стала ця справа в липні цього року, коли славетний на ввесь світ фільмовий актор, лавреат найбільшої нагороди „Оскара” Рок Гадсон раптом полетів до Парижу, до названого Інституту Пастера, бо тільки там нібито винайшли лік на АІДС, „АРА 23”, покищо заборонений в Америці. АІДС — це початкові літери англійської назви „Acquired Immune Deficiency Syndrome” — але поза лікарським світом мало хто знає цю повну назву. За прикладом Рок Гадсона, сотні хворих полетіли до Парижу, але більшість разом із самим Гадсоном — швидко вернулися до ЗСА, переконавшись, що і там щойно експериментують із ліками та не розгадали причини постання недуги. Її симптоми теж різні — найчастіше розклад різних внутрішніх органів тіла, себто кілька різних недуг одночасно, — що їх годі вилікувати. Дотепер зареєстровано в Америці 13,084 випадки цієї страшної недуги, насправді було їх і є куди більше. У Ню Йорку і, мабуть, деяких інших містах ЗСА, виринула гостра проблема, пов'язана з початком нового шкільного року. В першому дні навчання у нюйоркських народних школах не було 12,000 записаних до школи дітей: батьки не пустили їх туди, із страху, щоби дитина не заразилася від хворої на АІДС іншої дитини. Однак Шкільна рада в Ню Йорку вирішила, щоб прізвища дитини не говорити навіть шкільній владі, — що теж спричинило гострі протести від батьків. Посадник Ню Йорку Едвард Кач особливо виступив в обороні одної неназваної сімрічної дівчинки, яка народилася із недугою АІДС, три роки ходила до школи, її здоров'я якимсь чудом покращало а тепер її школа відмовилася прийняти. Багато галасу наробило виявлення, що вісім урядовців нюйоркської шкільної адміністрації хворі на АІДС. Деякі лікарі, переслухувані Шкільною радою в Ню Йорку і навіть в суді, твердили, що АІДС заразливий тільки через статевий акт або перелив крови, — зрештою дотик руки хвороби не передає. Але лікарі непевні чи не можна заразитись харчуванням у спільній їдальні.

Ця нова страшна і недосліджена ще недуга поширилась вже в різних країнах Европи і американського континенту, покищо нема відомостей з інших континентів. Газети закликають не піддаватися паніці, але популярний нюйоркський щоденник „Дейлі Ню3” заповідає: „Буде гірше, — бережіться”.

ДВА СОВЄТСЬКІ ВІЙСЬКОВІ кораблі відвідають 4-го жовтня мехіканський порт **Веракруз** на східньому побережжі країни. В даний час ці кораблі знаходяться у водах Північної Аталнтики. Державний департамент ЗСА у своїй ноті урядові Мехіко висловив стурбованість з приводу майбутньої візити в цю країну совєтських військових кораблів. Досі всі совєтські кораблі, перебуваючи у водах Карибського моря, відвідували лише порти Куби.

Степан Женецький

ГУМОР У КОМУНІСТИЧНИХ КРАЇНАХ

Кожна сателітна східньоевропейська країна, що находиться під контролею Совєтського Союзу, має щонайменше один популярний гумористичний часопис, чи журнал, що стали появлятися зразу після закінчення Другої світової війни. І хоч у комуністичних країнах постійно недостає газетного паперу та панує велика інфляція, наклади гумористичних видань там постійно зростають і ціни на них держаться низькі.

Гумористично-сатиричні тижневі публікації у сателітних країнах появляються досить високими накладами між 250,000 і більше як півмільйона, вони є фінансово самовистачальні, хоч не мають оголошень. Зміст їх у всіх східньоевропейських комуністичних країнах майже однаковий — інформативні редакційні матеріяли, карикатури і „комікси”, заповняють 16 сторінок табльотного формату. Карикатури виконуються на високому мистецькому рівні. Вони пишуть про домашні справи, як продукційні невдачі, бюрократію, поганий стан міст та інші крайові недомагання. Крім мадярського „Людай Матий”, всі інші сателітні гумористичні видання мають сторінку міжнародних коментарів, де постійно містяться карикатури американського, дятька Сема, який вимахує ракетою.

Зміст сателітних гумористичних часописів так оцінює американський редактор гумористичної сторінки „Перець і сіль” у „Волстріт журналі”, Чарлс Престон: „Відкинувши обов'язкову партійну пропаганду, сателітні гумористичні видання є цікаві, гострі і надиво живі”. Один сателітний редактор гумористичного часопису сказав, Престонові, що в „Центральному Комітеті знають, що вони нічого не знають про гумор і сатиру, і тому стоять осторонь від цього діла. Коли ж ми напишемо щось про якусь спеціяльну урядову ділянку, тоді до нас телефонують, В основному нас залишають у спокої”.

Якщо сателітних гумористичних редакторів мало турбують партійні ватажки, то це із-за того, що редакційний персонал застосовує самоцензуру в редагуванні. „Ми маємо багато знаків дорожнього руху в наших головах”, — заявив один сателітній гумористичний редактор: „червоні і жовті світла часто засвічуються, коли ми наближаємось до якоїсь забороненої теми”.

Головні редактори сателітних гумористичних часописів всі є членами партії. З різними ступенями серйозности, вони вважають гумор в основному як засіб виховання, а щойно після того, як засіб розваги. „Ми, редактори, подібні до вояків” — вияснює один сателітний гумористичний редактор. Інший додає: „Якщо нам удасться осягнути роззброєння, ми заявимо, що нам удалося осягнути нашу мету”.

Сателітні гумористичні часописи майже всі названі іменами колючих звірят і гострозубих плазунів: „Їжак”, „Аліґатор”, „Крокодил” тощо, що надає їм тону, нібито є сатирично кусливі. Редакторам сателітних гумористичних часописів дуже важко приходиться бути гумористичними і кусливими, бо вони не можуть писати про все так явно і відкрито, як це роблять редактори гумористичних журналів на Заході. Про найважливіші, пекучі і болючі події щоденного життя там не можна нічого писати відкрито. Наприклад, немає жартів про черги за харчами і газоліною, про присутність совєто-московських військ у сателітних країнах, про фамільярність (непотизм) деяких ватажків, або про нерівність у комуністичній системі.

Подібно як у сателітних театрах „гумор і сатира” є грою між мистцями і владою. Мистці послуговуються символами, езопівською мовою, щоб пропхати гумористичну критику так далеко, як тільки можуть. Дурник, Сизиф, Ванька-Встанька та інші постаті служать як знаряддя протесту. Дехто з карикатуристів, втомлений тією грою, переходить на іншу професію, інші залишаються і стараються виконувати свою важливу, але й небезпечну працю далі, а ще інші еміґрують.

Коли Чарлз Престон говорив про брак відкритої критики партійних головачів у друкованих засобах, то один румунський письменник відповів йому: „Там, (тобто в сателітній гумористичній пресі) є багато гумору, але ви його не можете доглянути, а навіть як її почуєте, то там є багато такого, чого ви не розумієте, бо цього не можна перевести на чужі мови”.

У Східній Европі гумор найбільше розвинувся і процвітає в розмовному виді, у формі анекдотів: Там усі мають багато дотепів до сказання, які ніколи не попадуть до друку. Як тільки громадянин якоїсь сателітної країни переконається, що зустрічна особа є певна, що вона не донесе до поліції, чи міліції, зразу

(Закінчення на стор. 4)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
редаґує Лев Яцкевич

Атомні електростанції

Населення нашої плянети досягає 4,5 більйона, не зважаючи на те, що річно вмирає майже один мільйон людей з голоду. Цього року ми є свідками такого масового вмирання з голоду в Абесинії (Етіопії), останній король якої Гайле Селясіє виводився у прямій лінії, від короля Соломона.

Але життя пливе рвучким струмком далі, технолоґія прямує стомилевими кроками вперед, а з її поступом, підноситься життьова стопа людини та запотребування на електричну енергію. На жаль, природні ресурси пального, у виді вугілля, нафти та природного газу поволі вичерпуються та дорожіють. Тому будівничі електрівень в останніх 25-ти роках будують атомні електрівні, основані на цьому самому, ланцюговому процесі розщеплення атому, що атомна бомба. Недоліком цього процесу вважається отруйна атомна радіяція, перед якою слід забезпечити обслугу електрівні та навкільне населення. Але навіть при найкращій забезпеці та найбільшій увазі спорудників трапляються випадки протікання тієї радіяції назовні, чи то безпосередньо чи у виді охолодної води атомного реактора. Такий випадок стався недавно в Пенсильванії, в електрівнях „3 Майлс Айленд” та „Лаймерік, що викликало живу реакцію навколишнього населення та численні протести проти побудови нових атомних електрівень, головно на терені ЗСА. І саме, ті протести оборонців навкілля становлять найбільшу загрозу електричної самовистачальности Америки.

Коли в інших країнах спорудниками атомних електрівень є здебільшого самі держави, які ставлять на першому місці безпеку людей та природного навкілля, то в ЗСА їх побудова находиться у приватних руках, звичайно, власників інвестиційного капіталу, які ставлять на першому місці прибуток від вкладеного капіталу. При такій настанові, безпека не завжди вважається пріоритетом число один.

Але, не зважаючи на всі за й проти, згідно з останнім річним звітом Міжнародної атомної аґенції, значення та вагомість атомної енергії для вирощування електричного струму в цілому світі більшає, за вийнятком Швеції, уряд якої не тільки заборонив будувати нові атомні електрівні, але передбачає також ліквідацію (до року 2010) всіх, діючих тепер ядрових електрівень.

У загальному, потужність атомних електрівень в цілому світі збільшилася в 1983 році на 15 відсотків себто удвічі більше, ніж у минулому році.

Усіх атомних електрівень побудовано в минулому році 25, але перед між ними веде Франція з продукцією ядрової енергії, яка вирощує 50 відсотків річного запотребування її електричної енергії. Совєтський Союз урухомив в минулому році тільки чотири ядрові електрівні, але зате він вважається піонером т.зв. магнето-газодинамічного ґенератора (МҐД), що основується на перетворі тепловоі енергії безпосередньо на електричну енергію, шляхом взаємодії електропровідного газу з магнетним силовим полем.

Таку експериментальну електрівню вона побудувала в маленькому містечку Обніньск коло Москви, потужністю 5 меґаватів (1 меґават — 1 мільйон ватів). Під теперішню пору працює в світі 253 ядрові електрівні, сумаричної потужности 130 тисяч меґаватів. До кінця цього сторіччя число атомних електрівень має збільшитися до однієї тисячі, але, здається, що це перебільшене число, якè навряд чи стане колись дійсністю з уваги на високий кошт атомного реактора, що дорівнюється одному більйонові долярів, та щораз більший спротив населення їх побудови.

Звичайно, ми не можемо легковажити радіяційної загрози електрівень, які не можуть ніколи бути на 100 відсотків безпечні, з уваги на непевність людського чинника, тобто обслуги реактора, яка в ряди-годи може зробити основну помилку. Невідомо також, які генетичні наслідки пов'язані з дією навіть невеликої ядрової радіяції.

У Совєтському Союзі потужність електрівень дорівнюється 17.3 мг, але в його плянах передбачається їх потужний розвиток, оснований на вдосконаленій технології, головно в ділянці безпеки. І тут слід згадати, що атомні електрівні, побудовані в Совєтському Союзі, включають протирадіяційні улаштування, з потрійним, а то й почвірним забезпеченням замкненого циклу охолодної та ужиткової води. Звичайно, такі забезпечені улаштування підвищують майже на 50 відсотків кошт побудови атомної електрівні.

Нещодавно Ганс Маттгефер, міністер Технології та Дослідів Зах. Німеччини, проголосив розроблення пляну центрального огрівання, яким будуть пов'язані усі міста Західньої Німеччини, поверх 40,000 мешканців. Цей плян тим оригінальний, що він використовуватиме надлишки теплової енергії, випродукованої в існуючих атомних електрівнях. Якщо цей плян стане дійсністю — він заощадить Демократичній Німеччині в 2 000 році рівноцінність 80-ти мільйонів тонн вугілля. Для порівняння слід згадати, що копалинна продукція вугілля в Західній Німеччи-

(Закінчення на стор. 3)

Ф. Любинецька

НА ТЕМУ УКРАЇНСЬКОГО ШКІЛЬНИЦТВА

Вакації уже за нами, повертаємось до щоденного ділового життя. Відкрились навстіж двері шкільного будинків, задзвеніли молодечими голосами шкільні мури. Але коли доведеться комусь заглянути досередини, то він перш усього зверне увагу, що дітвори і молоді в них менше, як колись бувало, хоч внутрішнє улаштування не уступає американським школам а може хтось й поспитає:

— А який в цьому році чисельний стан школи?

— Колись ми мали більше учнів!

Пливуть роки за роками, міняються ґенерації... І треба сказати, що ось родина — це передусім ця установа, яка відповідає за психічний і інтелектуальний виряд наступаючих поколінь, а не тільки за їхній біологічно-матеріяльний стан.

Батьки сучасної шкільної молоді — це вже не еміґранти, а нащадки еміґрантів, які або малими дітьми прибули до Америки і пройшли вже тут процес навчання і дозрівання, або вже й народжені в Америці. Їхній підхід до багатьох громадських процесів відмінний від їхніх попередників-еміґрантів, хоч в дечому їх погляди все ж таки зазублюються. Писав Максим Рильський: Кожне людське покоління приносить щось нове — своє, а відкидає щось старе, батьківське... І правда лежить по боці чесних батьків, бо їм належить майбутнє...” (Іван Кошелівець: „Панорама найновішої літератури в УРСР стр. 275-276)

Що нового внесло сьогоднішнє середнє покоління, а що задержало батьківського? Наше середнє покоління в діяспорі сьогодні, здобувши освіту і в зв'язку з тим і інші становища, почало поселюватись в кращі околиці (переважно на окраїнах міст), але поселюватись ще громадно, причинившись до побудови нових церков, придбання у цих поселеннях модерних шкільних будинків, здвигнення культурних осередків, одним словом поставали неначе нові українські оази вже середньої кляси. Крім, переважно, громадного поселення вони й перейняли від своїх батьків у великій мірі обов'язок посилати своїх дітей до українських шкіл, задержали українську мову розговірною мовою вдома. (але тут — це вже вийнятки).

Українські школи були чисельні, але з року в рік починали виказувати нахил до зменшення в них числа дітвори. Не було бо вже батьків, які казали: „Я мусів зрезиґнувати із своєї праці і дуже добрих умов проживання, бо в тому місці не було нашої церкви ні школи, а діти підростали. Ми мусіли перенестись до міста, де є наша досить велика група, наші організації, наші церкви, школи, щоб діти виростали в своєму середовищі”. Не стало також батьків або їхнє число помітно зменшилось, які кожної суботи довозили дітей до українознавчої школи 30-40 миль. Багато із них говорили: Тут Америка, досить, як я скажу своїм дітям, що вони походять із українського роду”.

І вийшло на кін нашого громадського життя вже молоде покоління. Багато із них почали поселюватись подальше від поселень 50-60 миль і вже не громадно а розсіяно... „щоб між американцями поширювати добре ім'я про українців”... — казали. Це створює для українського шкільництва нову ситуацію. Українські школи залишились у давніших поселеннях (не завжди і шкільні автобуси можуть допомагати). Щораз то рідше зустрічається батьків, які хотіли б самі дітей довозити до школи із віддалених місць. Та це, так сказати б, технічна причина зменшення фреквенції у наших школах.

Поминаючи змаління популяції не тільки на північно-американському континенті, але навіть в багатьох країнах Европи, тут діють ще також причини духової настанови. Тут і там чуємо ще й такі думки: „Виховування дітей в двох культурах викликає в них роздвоєння особовости”, „ навчання українознавства нічого їм не дає, а крім цього вимагає великого вкладу грошей і... посвяти”, „Суботнє навчання дітей уважають насильством, бо забирає їм вільний час, і це може спричинити психічну віддаленість дітей від батьків”.

А тим часом, — як доказує д-р Богдан Цимбалістий у своїй знаменитій статті Ethnic education: is it relevant in American society The Ukrainian Weekly, June 16 — july 21st 1985) вже приблизно від 60 — років починає мінятися американська громадська публічна думка „перетоплюючого казана” в напрямі нового гасла „культурного плюралізму”. Молоді люди, а навіть ці із середньої і молодої ґенерацій звертаються до своїх батьків-дідусів, щоб розказали їм про свою батьківщину, про культурні суспільні, політичні обставини і т. п. в Україні. З 1980 років стали в школах вивчати чужі мови, американці болiють над тим, що в міжнародному змаганні на академічному рівні американці не здобули ні одного — ні першого, ні другого місць.

Звичайно, цей заклик до вивчування чужих мов і культурних чи взагалі життьових обставин в чужих країнах, може мати свою основу в політичному чи матеріяльному аспектах, але для більше вдумливих одиниць це таки впливає і на духове збагачення.

Закінчення буде.

Василь Качмар

ЗМАГАННЯ ЗА ПАТРІЯРХАТ

II.

У X столітті Київська Церква була самоуправною, але сильний тоді Константинополь всякими арґументами не допустив до патріяршого оформлення Київської Церкви. Навпаки, в 1037 році Константинопіль назначив першого грека Теопемта на Київський престіл з титулом нижчого митрополита. Одначе Київська Церква не погодилась із цим фактом і вже його наступником вибрано Іларіона та багато інших Київських ієрархів самі вибирали місцеві єпископи аж до упадку Константинополя. По упадку Візантії, цю саму експансію і гегемонію перейняла Москва. Церква Києва мусіла обороняти свої помісні права спершу від Візантії, а потім від Москви.

Глибока принципіяльна вірність проводові Римського Архиєрея і збереження своєї самоуправи — це були оті два заборола, які врятували Київську Церкву в часі церковного роздору 1054 року, що вона не опинилася у ворожому таборі проти Риму. Патріярхорівні Києво-галицькі архиєпископи визнавали примат і зверхність Римського престору, а водночас зберігали традиційні зв'язки з роз'єднаним Константинополем. Це не була спекулятивна гра „на два боки”, ні! Для Київського християнства розуміння Вселенської Церкви в першу чергу як одности, цілости містичного тіла Христа Спасителя було вище понад юрисдикційні спори! Це був справжній дух екуменічної приязні і вселенськости, який по довговіковому забутті став зрозумілий щойно по Ватиканському Соборі II-му.

Це був Київський митрополит Григорій Цамбляк, який 1418 року на соборі в Констанції перший висунув ідею спільного собору для поєднання між Римською і Східніми Церквами. Це значить, що Київська Церква виступила тоді як суверенний посередник між двома розсвареними Церквами. Це отже була важлива ідея екуменічного Собору, що її повторено 20 років пізніше на Фльорентійському соборі. На соборі в Констанці вітали Києво-галицького митрополита з найвищими почестями та ніхто з учасників не висував будь-якого завваження щодо великої справи поєднання обидвох Церков. Одначе на складні взаємини між Римом і Константинополем світ глядів радше з політичної, а не з релігійної точки зору. І саме цей момент був причиною неуспіху в реалізації Фльорентійських рішень. Цей політичний момент чорною плямою продовжується на протязі історії, зокрема в змаганнях за Київський патріярхат! (Патріярх Йосиф — „Про Меморія”.)

Це був той самий політичний підхід до релігійних справ, що з високої християнської ідеї перших хрестоносців зробив їх світськими завойовниками та колонізаторами. Великі зусилля і жертви хрестоносних походів замість принести християнам Сходу свободу залишили в них гірке розчарування до західніх европейців. Мусулманство, яке через кілька століть наступало на весь християнський світ, виставило поодинокі християнські Церкви на велику життєву спробу: чи помісні Церкви різних обрядів будуть собі помагати в дусі християнської любови, чи будуть більше дбати про свої власні інтереси, національні? У практиці виявилося це друге. Тому мусулмани заволоділи багатьма країнами давніше буйного християнства на Близькім Сході, при повній пасивності західніх християнських народів. Східні християнські громади вдержалися завдяки існуванні своїм церковним організаціям. („Про Меморія”).

Від XIV століття витискали новою римо-католицькою ієрархічною структурою існуючу Києво-галицьку помісну Церкву та обряд на західніх українських землях, заціліли від монгольських руїн. Починаючи від 1353 року, на давніші єпископські престоли Києви-галицької митрополії наставлювано нові римо-католицькі єпископства. Як наслідок такої церковної політики на традиційних східніх теренах досі існують поруч себе дві юрисдикції на цьому самому терені: східня католицька і римо-католицька, з двома єпископами цього самого титулу. Виглядає отже, що принцип територіяльности відноситься лише до східніх Церков, щоб вони не могли піклуватися вірними свого обряду на римо-католицькій території. Оті римо-католицькі ієрархи на традиційних східніх теренах є зовсім незалежні від місцевої Східньої Католицької Церкви. Вони є „неаґреговані”, але просто інтегрально включені в систему далекої Римо-католицької Церкви. На диво у таких випадках Римська Курія не підносить територіяльного принципу, що римо-католицький примас виконує юрисдикцію поза своєю територією на старинних східніх теренах.

Отже становище римо-католицької ієрархії на східніх теренах було упривілейоване, на добавок ще в межах римо католицької держави. Тож збереження прав своєї помісної Церкви було головною турботою Києво-галицької митрополії у другій половині XVI століття. Тоді у своїх Берестейських синодах 1590-1595 років ієрархія Церкви Русі-України рішила унормувати своє відношення до Римського престола. Одначе існувало оправдане побоювання, що в часах потридентійського централізму будь-яке відношення Східньої помісної Церкви до Римської може привести до абсорбування Римо-католицькою Східньої. Щоб протидіяти отим побоюванням, Папа Климентій VIII пішов на зустріч Києво-галицькій ієрархії у своїй буллі „Децет Романум Понтіфіцем”, від дня 23-го лютого 1956 року загарантував самоуправні права Києво-галицької митрополії аж до свобідного номінування і висвячування єпископів. (Секретний архів Ватикану). Ці самі права потвердив Папа Пій VII для окремої Галицької Митрополії буллею „Ін Універсалес Екклесіє”, від дня 22-го лютого 1807 року відокремив її від Київської митрополії. Дня 6-го лютого 1964 року у Ватиканському часописі „Л'Оссерваторе Романо” була надрукована стаття патріярха Йосифа з коментарем прав Києво-галицьких митрополитів, потверджених двома вище цитованих папських документів.

Одначе, на жаль, з декретів Папи Климентія VIII і Папи Пія VII дуже мало примінено в життя. Від Папи Климентія VIII за цілі чотири століття аж дотепер (до 1980 року) ніколи в Києво-галицькій митрополії вже більше ще не вибирано ні митрополита, ні єпископів, не зважаючи на запевнення папських декретів. Обсаду всіх престолів Києво-галицької митрополії вирішувано через номінацію з Риму спершу коадьютора з правом наслідства. („Про Меморія”). Також не можна було скликати помісних синодів Києво-галицької Церкви, бо на протязі чотирьох сторіч відбулося ледве три, а все через так звані юридичні, а насправді політичні причини.

(Продовження буде)

Жертвують на Земельний фонд У Бразилії

Філядельфія (О.Т.) — Недавно в українській пресі появилися загальні повідомлення про творення Земельного фонду для убогих хліборобів у Бразилії про те, що Рада Директорів ЗУАДК одобрила проєкт Екзекутиви в справі зорганізування 50,000 фонду на закуп землі, що ЗУАДК здепонував на окремому конто в Українській Щадниці у Філядельфії 20,000 дол., а д-р Микола Ценко 10,000 дол. на цю шляхетну ціль. Під впливом цих інформацій почали напливати щедрі пожертви громадянства. Поміщуємо грошові датки від 100 дол. і більше, а про менші буде згадка в окремому звіті фінансового референта в часі Загальних зборів.

Пожертви на Земельний **фонд склали: 300 дол.- Ми**кола Савчин, Ню Йорк, Н. Й.; по 200 дол.: Мирон Площанський,**Бриклі,**. Каліф.; Ярослав Млинко, Посадіна, Каліф.; Іван Антоняк. **Лейк Джордж, Н. Й.** 150 дол. - д-р Данило Богачевський, МекЛін, Ва., в пам'ять брата Омеляна: по 100 дол. - Юрій Кравець, Риджвуд, Н.Й.; Осип Васьків, Елмвуд Пк. ,Ілл.; Йосиф Карляіза з дружиною, Ст. Пітерсбург, Фла.; Василь Калинович, Наннет. Н. Й.; Богдан Леоко, Матюз, П. Кар.; д-р Роман Дзядів, Неповзіт Н.Й.; д-р Іван Леськів, Ст. Пітерсбург, Фла.; Катерина Харкевич, Чикаго, Ілл.; Гр. Мищишин, Спрінгфілд, Масс.; Теодор Брикович, Філядельфія.; Володимир Бровар, Мерілвилл, Інд.

Ділимося радісною вісткою, що в Бразилії вже зформовано Земельний комітет під головуванням о. ігумена Петра Бальцара, ЧСВВ, відомого місіонера й організатора релігійно-суспільного життя тамошніх українців, який почав вже розгортати працю в околиці Прудентополісу, де живе найбільше малоземельних хліборобів. Досі зголосилося понад 100 родин, які потребують землі. Цей комітет підчинився Репрезентації Українців Бразилії, що до неї входять всі місцеві українські товариства й організації. Головою РУБ є Альфонс Антонюк, а головою Екзекутиви - о. ігумен П. Бальцар. Весною цього року він відвідав українців ЗСА і Канади.

Українська Суспільна Служба Канади своїми фондами включається у земельний проєкт у Бразилії. Незабаром подамо повний список членів Земельного комітету та потребуючих родин, якими можуть заопікуватися індивідуальні спонзори.

ПОДЯКА

Вийшовши після 10-ох днів перебування у лікарні Джермантавн госпітал у Філядельфії, де я недавно тому опинився у наслідку „наглої і несподіваної" хвороби, складаю цією дорогою щиру подяку д-рові Романові Дикому, ст., і цілій групі лікарів, медсестер та фізичних терапісток, які своєю дуже дбайливою і високо-професійною лікарською опікою поставили мене скоро на ноги, так, що я вийшов із лікарні майже такий самий здоровий, як був перед тим.

Рівночасно щиро дякую моєму парохові о. шамбелянові д-рові Іванові Біланичеві із церкви Христа Царя та о. Йосифові Корінчакові із митрополичого собору Непорочного Зачаття у Філядельфії за відслуження Служби Божоїу у моєму намірені та відвідини мене в лікарні із Найсвятішими Дарами.

Філядельфія, 23-го вересня 1985 року

Мгр ОЛЕКСАНДЕР ЛУЦЬКИЙ

Кергонксон вшанував пам'ять Патріярха Йосифа

Кергонксон, Н.Й. (Р.Б.) — Тут у неділю, 8-го вересня ц.р. відбулися заходом місцевого відділу Патріярхального Товариства Поминальні сходини для вшанування пам'яті Блаженнішого Патріярха Йосифа в першу річницю смерти.

Заупокійну Службу Божу і Панахиду відправив парох о. Богдан Волошин і у проповіді насвітлив життєвий шлях Патріярха, його многогранну діяльність, терпіння і заслуги в розбудові нашого церковного життя, головно для здійснення ідеї Патріярхату.

Після Божественної Літургії відбулися в церковній залі, прикрашеній портретом Патріярха, Поминальні сходини, що їх відкрив голова місцевого відділу УПТоварства М. Куриляк, вітаючи присутніх, о. пароха та численно зібраних громадян і попросив о. пароха провести молитву.

Запрошений з Ню Йорку д-р Роман Осінчук виголосив святкове слово. Прелегент у змістовій доповіді накреслив портрет покійного Патріярха, його заслуги в минулому, як ректора Духовної Семінарії у Львові,а згодом його важкі терпіння тюремних скитань і чудесний приїзд до Вічного Міста. І здавалося, що фізично знеможений Ісповідник Віри не буде спроможний до активної праці. Однак, Боже Провидіння так хотіло, що вже в скорому часі Патріярх повернувся до сил і виявив стільки динамізму, якого ніхто не сподівався. Впродовж короткого часу, він відвідав майже всі країни нашого поселення, де його з найбільшими почестями вітали не тільки свої, але й чужинці. Із великим запалом він реалізував такі справи, як непроминальні здобутки: Собор св. Софії, врятував майже від повного занепаду наш історичний митрополичий двір з церквою святих Сергія і Вакха з іконою в ній Жировицької Богородиці, заснував Український Католицький Університет ім. св. Климента Папи і його філії в країнах нашого поселення, бібліотеку, з якої користають наші студенти богословія в Римі, та розвинув плодовиту видавничу діяльність в ділянці теологічної літератури.

Д-р Р. Осінчук підкреслив, що Патріярх далекозоро охопив сучасні потреби цілої нашої Церкви в Україні в катакомбах і Церкви на поселеннях у вільному світі. Він,як ніхто інший досі, збагнув усі небезпеки нашого розпрошення в діяспорі і тому, вважаючи, що єдиним рятунком в нашому розпорошенні мусить бути тільки Патріярхат, ідея якого має за собою століття, але майже призабута, взявся здійснювати її, натрапляючи на різні перешкоди не тільки від чужих, але, на жаль, теж і своїх. Великим зусиллям маємо тепер Патріярхат, і хоч він ще не визначний Ватиканом, проте, глибоко закорінений серед більшости духовенства і широких кіл вірних.

Вагомими цитатами із Завіщання великого Покійника, у якому він закликає нас далі працювати, високо цінити своє історичне минуле і плекати згоду, а зокрема зворушливими словами говорить до нас: „І вас, мої возлюблені діти, благаю: ніколи не відкажіться від Патріярхату своєї Церкви, — закінчив прелегент свою глибоко обдуману доповідь.

У мистецькій частині програми сходин місцевий мішаний хор „Золотий Гомін" під диригентурою д-ра Олега Волянського відспівав дві пісні: „Услиши, Господи" І. Лаврівського і „Через поле широкеє" А. Гнатишина, сольо Галини Хамули; Лідія Яців продеклямувала вірш Романа Завадовича „Владика нескорених". Потім хор „Золотий Гомін" відспівав пісню-молитву „Під Твою милість" Д. Бортнянського.

Отець-парох звернувся із закликом до жертвенности на фонд Св. Софії, метою якого є вдержувати і розбудовувати Український Центр у Римі і всі патріярші надбання.

Програму закінчив заключним словом М. Куриляк, який подякував усім виконавцям і присутнім за численну участь.

В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ, Каліф., понад **2,500 людей**, включно з відомими фільмовими і сценічними артистами, **зібралися для того, щоб зібрати фонди для жертв хвороби АІДС. Спонзори цього обіду, який проходив під гаслом** „Коммітмент ту лайф", заявили, що результати перевищили **їхні сподівання — зібрано суму один мільйон долярів на цю ціль. Після того, як недавно стало відомо про те, що на цю хворобу захворів популярний голливудський фільмовий артист Рак Гадсон, посипались з усіх боків пожертви, а квитки на цей обід, що коштували від 200 до 500 долярів всі розкуплені. До речі, Рак Гадсон сам купив квитків на суму 10,000 долярів, але був заслабий, щоб прибути на обід-бенефіс.**

В ЖЕНЕВІ ЗАКІНЧИЛА РОБОТУ конференція країн, які підписали угоду про нерозповсюдження нуклеарної зброї. Ця угода була укладена в 1970 році і з того часу її підписали 130 країн. Конференція, яка закінчилася в суботу, 21-го вересня, зібрала представників 86 країн, які повинні були зробити підсумки виконання угоди за минулий період і прийняти резолюцію, яка засвідчує вірність країн угоді. У 1980 році подібна конференція не могла прийняти резолюцію і її делегати роз'їхалися ні з чим. На цей раз все ж таки вдалося скласти текст, який задовільнив усіх, і учасники конференції залишили Женеву задоволеними. За словами керівника делегації ЗСА Кеннета Ейделмана, „Угода про нерозповсюдження нуклеарної зброї є однією з кращих угод, які обмежують перегони зброєнь".

Д-р В. Шандор доповідатиме у Філядельфії

Філядельфія. — Управа Українського Літературно-Мистецького Клюбу при Українському Освітньо-Культурному Центрі в Філядельфії, Па., повідомляє, що в суботу, 28-го вересня, о год. 5-ій вечора, тут відбудеться доповідь д-ра Вікентія Шандора на тему „Історично-правна оборона державної соборности Закарпаття".

Д-р В. Шандор — син Закарпаття, докторат здобув на Карловому університеті в Празі, в роках 1938-39 був представником Уряду Закарпатської України в Празі. В роках 1948-61 був директором Секретаряту Пан-Американської Української Конференції в Ню Йорку.

В роках 1959 працював в Генеральнім секретаріяті Об'єднаних Націй, як господарський спеціяліст в справах держав комуністичного бльоку. Викладав міжнародне право протягом чотирьох літ на Українському Технічному інституті в Ню Йорку. В роках 1961-79 працював в департменті скарбу Ню Йорку. Має написані наукові праці на історичні теми про Закарпатську Україну.

Останньо д-р В. Шандор займає пост заступника голови Уряду Української Народної Республіки в екзилі.

Українські радіопередачі в Курітібі

Курітіба, Бразилія (ПС ІСНО). — У липні 1952 року розпочато тут українську радіогодину „Український момент", що до сьогодні кожної неділі передає слухачам українську музику, новинки про українців в Бразилії, як також про українську громаду в діяспорі, культурно-суспільні інформації та новини про те, що діється в поневоленій Україні.

Програму надається щонеділі через „Радіо Парана" в Курітібі. Відповідальним за програму є Українсько-Бразилійський Клюб, що є братньою організацією Хліборобсько-Освітнього Союзу (ХОС) і належить до системи ІСНО. Керівником радіопрограми є Ольга Горачук.

На покриття коштів програми кожної другої неділі влаштовується в Централі ХОС у Курітібі український обід. По обіді відбувається бінго й українська лотерія, дохід з яких є призначений на радіогодину „Український момент".

Маямі — в першу річницю смерти Патріярха Йосифа

У неділю, 8-го вересня ц.р., в українській католицькій церкві Успенія Пресвятої Богородиці парох о. Стефан Зарічний відправив Службу Божу з Панахидою і виголосив глибокозмістовну проповідь українською і англійською мовами про велич, про життя і діяльність Патріярха Йосифа для завершення нашої Церкви патріярхатом.

За три роки довершиться Тисячоліття Хрищення України Володимиром Великим, який удержавив християнську віру України і зробив її могутньою тоді державою. Майже у всіх наших церквах відправляються Богослужби і Панахиди в память першого Патріярха Йосифа, котрий закріпив ідею свого великого попередника сл.п. Митрополита Андрея, який дав основи поєднання цілої України в одному соборному Патріярхаті.

Після відправ у церкві, вірні перейшли до церковної залі, де відбувся святочний обід під зарядом 17-го Відділу СУА і Сестрицтва Апостольства Молитви.

Трапезу розпочав молитвою о. парох, який після обіду виголосив святочну доповідь українською і англійською мовами. Тішить нас, що наш отець парох, хоч належить до молодшої генерації священиків, зрозумів і все обстоює права нашої Церкви на помісність, завершену патріярхатом. У своїх проповідях, писаннях і Богослуженнях він завжди визнає Блаженнішого Йосифа Патріярхом і його епохальний акт, встановлення Патріярхату.

Потім член Головної Управи і голова маямського відділу Гарвардського Проєкту Богдан Дейчаківський, виголосив доповідь про Гарвардський Проєкт видання творів з нагоди Тисячоліття Хрищення України, у висліді якої присутні склали 12,000 дол. і деклярували 22,000 на цю ціль.

Ведуча програмою Ірина Ракуш заявили, що не буде в цей день ні деклямацій, ні жадних мистецьких виступів. Микола Ракуш в короткому слові підкреслив важливість Гарвардського Проєкту, який одобрив св. п. Блаженніший Патріярх Йосиф своїм вкладом 30,000 дол. Наші митрополити католицькі і православні підтримали його вкладами по 10,000 дол., а також і єпископи — великими пожертвами на цю ціль.

При цій нагоді М. Ракуш від себе і своєї дружини Ірени склали 5,000 дол. на Гарвардський Проєкт видання творів до Тисячоліття Хрищення України. Присутні прийняли це рясними оплесками.

Свято закінчено спільною молитвою „Боже Великий Єдиний".

Микола Ракуш

Атомні...

(Закінчення зі стор. 2)

ні в 1984 році дорівнювала 100 мільйонів тонн.

Згідно зі вступними обчисленнями, інсталяція цього гігантичного проєкту коштуватиме 15 більйонів долярів. Але метою тієї коштовної інсталяції має бути не заощадження вугілля, але нафти, якої імпорт до Зах. Німеччини в 1980 році становив 50 відсотків річного запотребування.

Для реалізації цього проєкту, німецький уряд плянує побудову 25 великих атомних електрівень, які, не тільки збільшать продукцію електричної енергії з доцьогочасного 1 відсотка до 15 відсотків, але стануть теж джерелом теплової енергії плянованого центрального огрівання.

ЗАЯВА

Віддавши глибокий поклін і вшанувавши гідно пам'ять Патріярха Йосифа у першу річницю його відходу у вічність ми, зібрані з цього приводу в Римі представники мирянських організацій, провели різні наради і зустрічі. Стверджуємо, що нова ситуація і провід у нашій Церкві консолідується та є познаки дальшого позитивного розвитку наших церковних справ. Блаженніший Патріярх Мирослав Іван входить у свою ролю Первоієрарха і з допомогою своїх співробітників із Львівського Архиєпископського Крилосу це керівництво здійснює. Наділення його кардинальською гідністю Папою скріпляє зовнішньо і внутрішньо його позицію.

Патріярхові Мирославові Іванові поновно заявляємо свою льояльність, співпрацю і підтримку у нелегких його завданнях, зокрема у його зусиллях берегти і розвивати духовну та матеріяльну спадщину нашої Церкви і спочилого Патріярха Йосифа. Заклик Блаженнішого Отця розбудувати осередок Українського Католицького Університету в Римі ми гаряче підтримуємо і обіцяємо всіляко допомогти і включитися в акцію збирання фондів для шляхетної цілі - побудови Музею-Архіву і Бібліотеки ім. Патріярха Йосифа Сліпого.

Напередодні чергового звичайного Синоду нашого єпископату звертаємося до Владик з апелем співпрацювати згідно і солідарно з Блаженнішим Патріярхом у всіх починах і реалізувати спільні постанови в дусі помісности і єдности всієї нашої Церкви. Очікуємо, що цей Синод присвятить більше уваги справі мирян та їх організацій, наладнуючи відповідний зв'язок і співпрацю з репрезентативним органом українського мирянства. Для цього прохаємо президію Українського Патріярхального Світового Об'єднання подати пропозиції нашому Єпископатові для розглянення і вирішення.

В цьому дусі і йдучи за закликом Завіщання Покійного Патріярха Йосифа, що ми маємо боронити патріярхального устрою та від цього ніколи не відмовлятися, ми схвалюємо ініціятиву Президії Українського Патріярхального Світового Об'єднання провести найширшу **мобілізацію українського мирянства, щоб зібрати підписи під ще одну петицію до Папи Івана Павла II про визнання українського патріярхату на чолі з Блаженнішим Мирославом Іваном.**

В тій же петиції будемо прохати Вселенського Архиєрея, щоб він особисто **та відповідні дикастерії Апостольської Столиці вставлялися рішучіше в обороні Української Католицької Церкви в Україні. Рівнож висловимо в цій петиції прохання, щоб Апостольська Столиця завершила беатифікаційний процес Слуги Божого Андрея, який з ласки Божої і волею Святішого Отця буде проголошений Святим сподівано з нагоди ювілею Хрищення Русі-України.**

Масово зібрані підписи під петицією мирян **будуть передані Святішому Отцеві спеціяльною репрезентативною** делегацією української спільноти, **якої спільна і численна участь з цієї нагоди в Римі буде також ювілейним** відновленням нашої відданости **Христовій Церкві** в імені братів і сестер **в Україні і на поселеннях.**

Прохаємо і доручаємо президії УПСО розпочати з сьогоднішнім днем першої річниці смерти св.п. **Патріярха Йосифа** цю акцію масового збудження **свідомости усіх наших вірних до патріярхальної ідеї, цією акцією успішно проводити на всіх наших поселеннях у вільному світі,** до неї залучити ширші **громадські кола** і її успішно закінчити до одного **року. Про цю акцію належить широко повідомити український загал** і сподіваємося, що вістка про неї **дійде до наших земляків в Україні,** які морально **приєднаються до неї.**

Рим,
7-10-го вересня 1985 Року Божого

Василь Маркусь, Олександер Пришляк,
Леонід Рудницький, Дарія Кузик,
Ігор Гайда, Ярослав Гаврих,
Юрій Буцяк, Петро Зелений,
Володимир Кальваровський,
Степан Семенюк

Пригадка федеральним службовцям про ЗУАДК

(ЗУАДК). **Зближається** час на місцях праці деклярувати пожертви на добродійні цілі. Пригадуємо федеральним службовцям ЗСА, що трапляється знаменита нагода серед американців спопуляризувати нашу допомогову установу **ЗУАДК та вписати** на неї для потребуючих братів і сестер в різних країнах поселення.

Складаємо щиру подяку тим федеральним службовцям, які минулого року жертвували на українські харитативні цілі.

Подаємо адресу нашої установи: United Ukrainian American Relief Committee, Inc., 1319 West Lindley Ave, Philadelphia Pa. 19141.

Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки

ділиться сумною вісткою, що дня 17-го вересня 1985 року відійшов у Вічність

бл. п. д-р мед.

Ростислав Сочинський

член і бувший голова Українського Лікарського Товариства Північної Америки та бувший редактор „Лікарського Вісника".

Щирі співчуття Дружині, Дітям і Родині складає

Головна Управа
Українського Лікарського Товариства Північної Америки

Гумор...

(Закінчення зі стор. 2)

починає розповідати дотепи.

Польський дотеп: У Варшаві стрінулися москаль з американцем і оба почали вихвалятися, як то їм добре живеться в їхніх країнах. Американець сказав, що він заробляє 1,200 долярів місячно і з того йому вдається заощадити біля 400 долярів місячно. Москаль сказав, що він заробляє 400 рублів місячно і з них заощаджує 400 рублів місячно. „Як це можливе?" — питає американець. „Да", — відповідає москаль. „Я нічого не плачу за помешкання, харчі і науку дітей". „Це дивно! Де ти живеш?" — питає американець. „У Леґніци" — відповідає москаль. (У місті Леґніца находиться найбільший в Польщі ґарнізон совєтомосковської окупаційної армії).

У Мадярщині розповсюджений такий анекдот: Одна московська селянка мала кітку, яка привела маленькі котенята. Партійний урядовець питає її, скільки кітка привела котенят? „П'ять" — відповідає селянка. Пару тижнів пізніше він прийшов, щоб забрати котенята і завважив, що їх було тільки чотири. „А де ж п'яте котенятко" — питає він. Селянка відповіла: „відкрило свої очі".

У Румунії розповідають про американського робітника, який, вставши вранці, щоб іти до праці, скупався у теплому душі, з'їв добрий сніданок, сів у свій новий автомобіль і поїхав на працю до приватновласницької фабрики. Французький робітник, після доброго сніданку, поїхав на працю до фабрики, власником якої є держава. Румунський робітник, встає дуже рано, як ще темно, миється в холодній воді, не їсть сніданку, біжить за автобусом, що є переповнений і не може до нього дістатися і йде пішки на працю до фабрики, якої він є власником. (Адже ж у комуністичних державах, за наукою Марксизму-Ленінізму, фабрика є „власністю" робітників).

У Болгарії поширений такий анекдот: Серед півночі хтось голосно стукає до дверей болгарського робітника. „Хто там" — питає він переляканий? — „Смерть" — чує відповідь. „О, — відповідає радісно болгарський робітник, — „а я думав, що ти є поліцай !"

Згадуваний вище американський редактор, побуваючи у всіх східньоевропейських сателітних країнах, завважив, що жаден тамошній гумористичний часопис ніколи не критикує совєтомосковських вождів, а навпаки, все їх вихваляють. На його питання чому це так, йому відповідали майже в усіх сателітних країнах однаково, що, мовляв, їх немає за що критикувати, або посміхатися з них".

Одного разу Чарлс Престон у розмові з одним сателітним гумористичним редактором, показав йому карикатуру на президента Реґена в американському журналі, як приклад свободи американської преси та широкий її засяг. На це один сателітний редактор сказав: „О, так, ми знаємо про вашу критику ваших президентів". А після короткої перерви і легкого усміху, він додав: „Але знайте, що нам також вільно критикувати вашого президента".

Друге...

(Закінчення зі стор. 1)

АЕУ, пишучи на адресу: Canadian Foundation for Ukrainian Studies, Box 205, 1068 Homer St., Vancouver, B.C. V6B 4W9, Canada. Ціна примірника — 90 американських долярів.

В дальшому д-р Струк інформував про працю над другим томом АЕУ, яка включатиме букви G—L і яка повинна появитися в грудні 1986 року. Одна третя гасел, із загального числа біля 4,000, вже готова до друку. Другий том друкуватиметься правдоподібно в більшому накладі, беручи до уваги швидкий розпродаж першого тому АЕУ.

Гаслова АЕУ — це фактично усучаснене продовження двотомової АЕУ (Ukraine: A Concise Encyclopaedia), що її в 1963 і 1969 роках видав Торонтонський університет коштом Українського Народного Союзу.

Деякими подробицями про працю над гасловою АЕУ закінчив свою інформативну розповів д-р Струк підкреслюючи, що методи підготови і редаґування гасел усистематизувалися до тої міри, що видання наступних томів буде значно приспішене, хоч і зумовлене воно швидким розпродажом книжок.

В Торонто...

(Закінчення зі стор. 1)

шла друком книжка про М. Левицького, автором якої є Д. Даревич. Передмову до цього видання написав Святослав Гординський. У виданні є репродукції всіх картин з виставки, 30 з них у кольорі, решта чорно-білі.

Виставка триватиме два тижні, а опісля переїде до Вінніпеґу до ґалерії Осередку. Дати виставки у Вінніпезі: 18-го жовтня до 30 листопада.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Вступайте в члени УНС

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 29-го ВЕРЕСНЯ 1985 р.

Джерзі Ситі, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Поступовий Клюб 70-ий Відд., о год. 2-ій по пол. в приміщенні УНДому при Флїт ст. в Джерзі Ситі, Н. Дж. Проситься всіх членів прибути та вирівняти належні вкладки. — М. Шеремета, секр.

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $ ...

... ім'я та прізвище

... число дому, вулиця

... місцевість ... стейт ... поштовий код